

Nr 1809

av herr Ekinge

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående regional utveckling och hushållning med mark och vatten.

I propositionen 1972:111 beträffande hushållning med mark och vatten anges bl. a. huvuddragen i riktlinjerna för utnyttjandet av våra naturresurser. Den svenska kusten indelas därvid i tre kategorier: de obrutna skärgårdskusterna, de högexploaterade kusterna och övriga kuster.

Vid de obrutna skärgårdskusterna bör etablering av tung miljöstörande industri helt undvikas. De bör i stället kunna disponeras för fritidsändamål. Dessa områden karakteriseras av stor rikedom på attraktiva resurser för friluftslivet. Ett sådant område är Östergötlands och norra Kalmar läns skärgårdskust från Simpevarv till Bråvikens mynning.

Bland de högexploaterade kusterna märks Stockholmsregionens kustområde innefattande hela Sörmlandskusten samt Bråviken. Dessa områden är också rika på attraktiva resurser för friluftslivet, även om närheten till stora befolkningsområden medfört att en stor mängd fritidshus uppförts och att vissa delar av kuststräckorna påverkats av de tätorter som finns utmed kusten och av ett antal industrianläggningar i direkt anslutning till kusten.

I propositionen anføres att det är av riksintresse att lämpliga markområden reserveras i bl. a. Nyköping-Oxelösund för miljöstörande industrier, medan nyetablering av miljöstörande industrier ej bör tillåtas på sträckan mellan Oxelösund och Nynäshamn samt övriga delar av Bråviken.

En etablering av miljöstörande industri i Nyköping-Oxelösund skulle innebära ett så allvarligt hot mot de stora natur- och friluftsvärden dessa områden representerar att nyetablering av sådan industri icke bör ifrågakomma. Som Nyköpings kommun framhåller i sitt remissvar har undersökningar visat att de förhärskande vindarna kommer från sydväst, syd och sydost. Då allvarliga risker för en ökning av luftföroreningar och nedsmutsning föreligger vid etablering av sådan industri, är det ofrånkomligt att det kommer att negativt påverka boendemiljön inom Nyköping-Oxelösundsregionen. Det är angeläget att föroreningsriskerna nog studeras och att den avgörande bedömningen beträffande etablering i sista hand får göras av de berörda kommunerna.

I fråga om en vidare utbyggnad av Marvikens oljekraftverk med ytterligare ett par aggregat framhålls det i propositionen av en sådan bör bedömas restriktivt. Eftersom det i Marvikenområdet icke finns någon ytterligare industrietablering och då Marviken ligger vid den obrutna skärgårdskust där, enligt propositionen, etablering av miljöstörande

industri helt bör undvikas, är det angeläget att det slås fast att varje ytterligare utbyggnad av Marvikens kraftverk är att anse som nyetablering och att först när man eliminerat de luft- och vattenföroreningar, som driften av ett oljeeldat kraftverk för närvarande innebär, bör frågan om ytterligare utbyggnad av Marvikens oljekraftverk aktualiseras.

Med åberopande av det ovan anförda hemställs

att riksdagen vid avgivandet av yttrandet till Kungl. Maj:t över riktlinjerna angående hushållningen med mark och vatten anför vad i motionen framhållits beträffande etablering av miljöstörande industrier i Nyköping-Oxelösund samt att beträffande eventuell ytterligare utbyggnad av Marvikens kraftverk sådan bör bedömas som nyetablering.

Stockholm den 16 november 1972

BERNT EKINGE (fp)